

Мотиви към Присъда № 2/13.01.2023г. по НОХД № 2233/2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Спрямо подсъдимия И.В.Т. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 4, буква „Б“ пр. 1 във вр. с ал. 1, б. „В“, пр. 1 във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, за това, че на * в землището на с.В., обл.П., на път *, км. 2,5, при управление на моторно превозно средство-лек автомобил марка „Мерцедес“ модел „Е 280 ЦДИ“ с рег.№*** е нарушил правилата за движение по пътищата:

чл.5 ал.2 т.1 от Закона за движение по пътищата – „водачът на пътено превозно средство е длъжен:

1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства“;

Чл. 37 ал.1 изр.1 от Закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътено превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“.

Чл. 84 ал.2 изр.1 от Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътено превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“, като по непредпазливост е причинил смърт на повече от едно лице, а именно на две лица – на В.И.Т., ЕГН:***** настъпила на **Г.. и на Н.С.Н., ЕГН:*****, настъпила на *Г.

За съвместно разглеждане в наказателния процес не е предявен граждански иск от пострадалите Н.А.Т., И.П.Т., М.И.Т., М.З.Т., С.Н.Н., С.Г.Н., Г.С.Н. и В.Б.Д. действаща лично и като майка на малолетния С.Н.Н.. По делото не са конституирани и частни обвинители. Пострадалите не взеха участие в производството пред първата инстанция.

В съдебно заседание, прокурорът поддържа обвинението от фактическа и правна страна, така както е по обвинителния акт. Пледира за осъдителна присъда, като счита, че на подсъдимият И.В.Т. следва да бъде наложено наказание при условията на чл.58а от НК, предвид направеното признание от негова страна на фактите по обвинителния акт. Според прокурора е налице баланс между смекчаващите и отегчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства и в този смисъл предлага да бъде определено наказание лишаване от свобода в размер, около средния размер, предвиден в закона, което да бъде намалено с 1/3, а изпълнението на определеното наказание да бъде ефективно. Прокурорът намира, че следва да се наложи и предвиденото в чл.343г от НК кумулативно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 години. Според прокурора

разноските по делото следва да бъдат присъдени в тежест на подсъдимия, а веществените доказателства – 2 бр. автомобили да се върнат съответно на подсъдимия и на другия участник в ПТП, а мотоциклета – на наследниците на пострадалия Н.. Според прокурора 1бр. диск и флаш-памет следва да останат по делото, а останалите веществени доказателства – маратонки, ръкавици и др. – да се унищожат като вещи без стойност.

Защитникът на подсъдимия – адв. К.Е. не оспорва фактическата обстановка и правна квалификация, възприета от обвинението. Адв. Е. акцентира на многобройните смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства – чисто съдебно минало, добри характеристични данни, семейна и трудова ангажираност, даряване на кръв от подсъдимия и дъщеря му след деянието и обаждането му на тел. 112 след ПТП. Твърди се, че същият не е наказван за тежки нарушения на ЗДвП по административен ред, не му е отнето СУМПС до момента и същият не е системен нарушител. Оспорват се твърденията на държавното обвинение за предходни административни нарушения с мотива, че част от тях са с голяма давност и са за леки нарушения. Посочва се, че след деянието подсъдимият е управлявал МПС в един значителен времеви период без да допуска нарушения на ЗДвП. Твърди се значително съпричиняване на престъпния резултат с оглед високата и превишена скорост от 138 км/ч, с която се е движил пострадалият моторист Н., наличието на високорисково наркотично вещество – амфетамин в кръвта му, които според защитата са допринесли за ПТП в значителна степен.

С оглед на това защитникът пледира на подсъдимия Т. да бъде определено наказание „лишаване от свобода“, ориентирано към законовия минимум, което да бъде отложено с подходящ изпитателен срок по реда на чл.66 от НК. Защитникът изразява становище, че следва да бъде наложено и кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС“, но в по-нисък размер. Адв. Е. се солидаризира със становището на прокурора по отношение на веществените доказателства и разноските.

Подсъдимият Т. признава всички факти и обстоятелства, изложени в обвинителния акт. Същият признава вината си и изразява съжаление за случилото се и се солидаризира с казаното от адвоката си. Той посочва, че до момента не е бил санкциониран за тежки нарушения, работи и се грижи за съпругата си и двете си деца. В последната си дума подс. Т. иска условно наказание, за да се грижи за семейството си.

Съдът, въз основа на доказателствата, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и с оглед нормата на чл.373, ал.3 от НПК, намери за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият И.В.Т. е роден на * г. в с. В., обл. П., живущ в същото село, българин. български гражданин, със средно образование, женен, работещ, неосъждан, с ЕГН: *****.

Подсъдимият И.Т.. бил правоспособен водач на МПС като

притежавал свидетелство за управление на МПС № *, издадено на *г. от МВР-П. със срок на валидност до *г.

На * около 17.00 часа пострадалият Н.С.Н. с ЕГН: ***** управлявал мотоциклет марка „Хонда CBR” с рег. № * по северната лента на платното за движение на ул. * в землището на с. В., обл.П., на път *, км. 2,5, в посока от изток на запад. Зад него на мотора като пътник се возел другият пострадал – В.И.Т. с ЕГН: ***** . По същото време на посочения пътен участък подс. И.В.Т. от гр. П. управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“ модел „Е 280 ЦДИ“ с рег. №*** като се движел по южната лента на платното за движение на същия път в посока от запад на изток. От своя страна св. С.Т.А. от гр. П. управлявал микробус марка „Фиат Дукато“ с рег. № * по платното за движение на същия път, в посока от запад на изток, като се движел непосредствено зад лекия автомобил „Мерцедес Е280“. В посочения бус, който бил служебен свидетелят превозвал шестима работници до село К., между които били свидетелите М.М., Г.Р., И.Р., Д.С.В.К.. В един момент подс. Т. управлявайки лекия автомобил „Мерцедес Е280“ предприел маневра – завой наляво, като навлязъл в лявата (северна) за него лента на пътното платно, по която насрещно на него се движел мотоциклетът, управляван от пострадалия Н., за да навлезе в друг път – към намираща се там „гумаджийница“ на отсрещния край на пътното платно. Към този момент скоростта му на движение била 33 километра в час. В същия момент мотоциклетът „Хонда CBR”, управляван от пострадалия Н. се намирал на около 41 - 42 м насрещно от него и условията на видимост по посока на него и на движението му били добри, като видимостта не била затруднена от никакви фактори и условия. Скоростта на мотоциклета била 138 километра в час. Подсъдимият Т. не спазил правилата за повишено внимание при движение на пътя и тези да пропусне насрещно движещото се превозно средство – посочения мотоциклет при започването и осъществяването на маневрата – завой наляво за навлизането в друг път. Така след около 1 секунда вследствие на това му поведение настъпил неизбежен удар в предната и дясната страна на мотоциклета „Хонда CBR” и в задната дясна страна на лекия автомобил „Мерцедес Е280“. В момента на този удар скоростта на л. а. „Мерцедес“ била 26 километра в час. В резултат на удара и след него телата на Н.С.Н. и В.И.Т. „прелетели“ над задната част на лекия автомобил „Мерцедес Е280“, като В.И.Т. паднал в южната лента. През това време водачът на лекия автомобил „Фиат Дукато“, който се движел с 63 километра в час – св. А. реагирал като задействал спирачната система, но въпреки това настъпил удар с тялото на В.И.Т. в предната и долната част на лекия автомобил „Фиат Дукато“, като посоченият лек автомобил прегазил тялото на В.И.Т. с левите си колела. След удара мотоциклетът „Хонда CBR” се отклонил наляво, преминал косо през южната лента по направление на следите от горивно-смазочни материали и задиране, напуснал платното за движение, ударил се в крайпътно дърво, което прекършил, след което се установил на място. След удара лекия автомобил „Мерцедес Е280“ напуснал

платното за движение и се установил на място, а лекият автомобил „Фиат Дукато“ се отклонил наляво и също се установил на място. След удара трупът на В.И.Т. се озовал в пространството след буса, който го прегазил, а тялото на Н. Н. изхвърчало встрани от произшествието в южния край на пътното платно, където той останал да лежи на банкета. В следствие на описаното произшествие настъпила смъртта на двамата пострадали: на В.И.Т. настъпила на **Г., още в момента на произшествието, а на Н.С.Н. настъпила на *Г. в последващ произшествието момент.

Съгласно заключението на извършените по делото две аутопсии на труповете на пострадалите и изготвените две съдебномедицински експертизи:

При аутопсията на Н.С.Н., както и от допълнително извършеното микроскопско изследване, се установили:

- тежка, множествена травма, проявена със счупвания на дясната голямопищялна и малкопищялна кости, на кости на дясната ръка (фаланга на 4-ти пръст, на 5-та дланова кост и фаланга на 5-ти пръст), на кост на лявото ходило (1-ва ходилна кост), на лявата малкопищялна кост и на лявата бедрена кост и счупвания на кости на таза, проявени с развитие на шоково състояние (описано в мед. документация);
- данни за развитие на шокови бели дробове с възпалителни изменения в белите дробове, доказано и микроскопски;
- състояние след лечение на налична множествена травма на опорно-двигателния апарат;
- разкъсно-контузни рани, охлузвания и кръвонасядания по трупа (описани подробно в раздел външен оглед на експертизата).

Основната причина за смъртта на Н.С.Н. е причинената множествена травма на опорно-двигателния апарат, с проявено шоково състояние и развитие на шокови бели дробове с възпалителни изменения в него, което е довело до остра дихателна и сърдечно-съдова недостатъчност и което се явява непосредствена причина за настъпването на смъртта. Промените в белите дробове са закономерно следствие от получената тежка множествена травма на опорно-двигателния апарат, представена от гореизброените травматични увреждания, което от своя страна е свързано с развитие на шоково състояние, също е и предпоставка за залежаването на пациента и което е наложило нуждата от извършване на изкуствена белодробна вентилация. Обичайно при такива политравматични пациенти в шоково състояние се наблюдава и намалена резистентност на организма към инфекции.

В конкретния случай уврежданията при Н. Н. най-вероятно са получени, като при първоначалния контакт между лекия автомобил „Мерцедес“ в неговата дясна задна част и предната дясна част на мотора „Хонда“ са възникнали по съвкупност уврежданията по крайниците в дясната

половина на тялото, включително фрактурите в областта на дясна подбедрица и ходило, а също така и в областта на дясната ръка. При последващата фаза с изпадане от мотора и контакт и взаимодействие на тялото с пътната настилка (респ. банкета) са възникнали уврежданията по крайниците и таза в лявата половина на тялото, включително счупване на кръстцово-хълбочната става на таза вляво и разделяне на симфизата на таза. Поради малкия интервал от време между отделните фази, голямата динамика на движение на тялото и неспецифичността на травмите е възможно част от мекотъканните травми да се препокрият в отделните фази на произшествието.

Имайки предвид разположението и вида на травмите по Н. Н., не са налице обективни данни за преминаване на едно или повече от колелата на микробус “Фиат” върху него (тоест не са налице категорични данни за прегазване), а също така изхождайки от факта, че по главата, гръдния кош и коремната кухина не са налице травматични увреждания следва да бъде изключено и челно взаимодействие и съприкосновение на водача с екстериорни части от микробуса, включително притискане под купето му. При такова взаимодействие следва да се насложат допълнителни увреждания в гореописаните области и то тежки по характер, каквито увреждания в конкретния случай липсват.

Налице е причинно-следствена връзка между възникналото пътно-транспортно произшествие и причинените на пострадалия травми, а също така и между причинените травматични увреждания на същия и последвалата му смърт.

При извършената аутопсия на трупа на В.И.Т. са установени множество травматични увреждания по различни области на тялото, които спрямо анатомичната им област могат да се групират по следния начин:

- тежка черепно-мозъчна травма изразяваща се в кръвонасядане на меките черепни покривки тилно-теменно, счупване на черепния покрив и черепната основа, дифузен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки (субарахноиден кръвоизлив);
- лицева травма изразяваща се в охлузвания в лицевата област, разкъсно-контузна рана на долна устна, счупване на носните кости, открито счупване на долната челюст, счупване на зъби на горната челюст;
- шийна травма с множество охлузвания по кожата на шията, счупване на десните напречни израстъци на 6-ти и 7-ми шийни прешлени, кръвонасядане и разкъсване на мускулни влакна в шийната област, многофрагментно счупване на подезичната кост и щитовидния хрущял, разкъсване на хранопровода и трахеята;
- тежка гръдна травма с разкъсване и охлузване на стената на дясна гръдна половина, разкъсване и контузия на левия бял дроб, откъсване на сърцето от съдовия сноп, разкъсване на дясна камера на сърцето, счупване на всички ребра двустранно по различни линии, разкъсване на диафрагмата,

счупване на 5-ти и 10-ти гръдни прешлени с прекъсване на гръбначния мозък, счупване на гръдната кост и дясна лопатка, наличие на негативни отпечатьци от грайфери на гуми по кожата на гръдния кош;

- тежка коремна травма с разкъсване на коремната стена, пролабиране навън на червата, слезката и левият бъбрек, разкъсване на слезката, черния дроб, десен бъбрек, стомаха и мезентериума на червата, счупване на таза и напречните израстъци на поясните прешлени;

- травми по крайниците изразени в счупване на външния епикондил на дясна раменна кост, счупване на лявото коленно капаче и главата на лява малкопищялна кост (фибула), разкъсване на външна колатерална връзка на лява коленна става, разкъсване на всички връзки на дясна коленна става с кръв в коленната кухина, разкъсно-контузна рана на ляво бедро, разкъсно-контузна рана на дясно ходило, разкъсно-контузна рана на дясна коленна става, множество охлузвания по горни и долни крайници.

Причината за смъртта на В.И.Т. е съчетаната тежка гръдна и коремна травма с груби травматични увреждания на гръдните и коремни органи, несъвместими с живота.

Сред установените находки при извършената аутопсия на В.Т. са налични увреждания, които са специфични или характерни за ПТП с прегазване. Установените негативни отпечатьци от грайфери по тялото на Т. са специфично увреждане, свидетелстващо за преминаване на колелото на автомобила през тялото му (прегазване). Имайки предвид морфологичната им характеристика, може да се направи и извод относно посоката на преминаване на колелото през тялото на Т., а именно от дясно-наляво и от долу нагоре при легнало по гръб положение на Т.. Установените множествени фрактури на ребра, разкъсването на коремната стена с напуквания на кожата в близост и пролабиране (излизане навън) на червата са характерни за прегазването от автомобил травми. Останалите травматични увреждания установени по тялото на Т. са нехарактерни, т.е. възможно е да бъдат причинени при всеки етап на възникналото ПТП от първоначалния контакт с л.а. Мерцедес, падането му на пътната настилка и последващото прегазване от колелата на микробус „Фиат“. Поради това и в съчетание с факта, че са налични данни за прегазването му, не може да се посочи последователност или начин на възникване на останалите травматични увреждания.

От съдебномедицинска гледна точка е налична причинно-следствена връзка между причинените от претърпяното ПТП травматични увреждания на В.Т. и настъпването на смъртта, конкретно травмите причинени от прегазването на тялото му.

Видно от заключението на проведената по разследването автотехническа експертиза в момента на навлизане на л.а. „Мерцедес Е280“ в лявата за него (северна) лента, мотоциклет „Хонда СБР“ се е намирал на около 41 - 42 м преди мястото на удара.

В анализираната пътна ситуация, от момента на навлизане на л.а. „Мерцедес Е280“ в лявата за него (северна) лента, водачът на мотоциклет „Хонда СБР“ е нямал техническа възможност да го установи преди мястото на удара и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране.

Водачът на мотоциклет „Хонда СБР“ би имал техническа възможност да избегне удара чрез безопасно екстрено спиране, ако се е движел със скорост по-ниска от 55 км/ч.

По досъдебното производство няма данни за ограничена видимост за водача на лек автомобил „Мерцедес Е280“ към мотоциклет „Хонда СБР“. Видно от мащабните скици, водачът на лек автомобил „Мерцедес Е280“ е имал линия на пряка видимост към мотоциклет „Хонда СБР“, преди да предприеме маневрата – завой наляво.

В анализираната пътна ситуация, водачът на лек автомобил „Мерцедес Е280“ е имал техническа възможност да избегне произшествието, ако бе пропуснал насрещно движещия се мотоциклет „Хонда СБР“.

Основна причина за настъпилото произшествие от техническа гледна точка е, че водачът на лек автомобил „Мерцедес Е280“ – И.В.Т. е предприел маневра – завой наляво по начин и в момент, когато това не е било безопасно т.е. без да пропусне насрещно движещия се мотоциклет „Хонда СБР“.

Описаната по-горе фактическа обстановка се установява по несъмнен и категоричен начин от обясненията на подсъдимия И.Т., дадени в съдебното производство, от показанията на всички разпитани в хода на досъдебното производство свидетели: С.Т.А., Г.Н.В., М.А.М., Г.Й.Р., И.З.А., Д.С.С., В.К.К., Г.Д.Г., М.П.К., С.Н.Н., С.Г.Н., Г.С.Н., В.Б.Д., В.А. Т.а, И.П.Т., М.И.Т. и М.З.Т.; от заключенията на видеотехническата експертиза на ВД, съдебномедицинските, химическите, химикотоксикологичната, комплексната автотехническа и съдебномедицинска експертизи, от протокола за оглед на местопроизшествие и приложения фотоалбум, протоколи, разписки, удостоверение за наследници, приемо-предавателен протокол, схема на ПТП, справка за нарушител, копия на документи за МПС, участвали в ПТП, справка за съдимост, характеристична справка, заповед за задържане за 24ч., както и от останалите приложени по делото писмени доказателства.

Съдът кредитира с доверие обясненията на подс. Т. като непротиворечиви, последователни и кореспондиращи на останалия доказателствен материал. Подс. Т. не е давал обяснения на досъдебното производство, но в хода на съдебното производство призна всички факти, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и вината си за настъпилото ПТП, при което е настъпила смъртта на двамата пострадали.

Свидетелите Спас А., М.М., Г.Р., И.Р., Д.С.В.К. са възприели удара между управлявания от подсъдимия автомобил „Мерцедес“ и мотоциклета,

управляван от пострадалия Н.. Тези свидетели са се движели с буса, който е бил зад л.а. „Мерцедес“, управляван от подс. Т.. Св. А. е управлявал бус „Фиат Дукато“, който също е участник в ПТП, но без водачът да има вина за настъпването му. Той се е движил зад л.а. „Мерцедес“ и след настъпване на удара, тялото на пострадалия Т. е паднало пред буса и е било прегазено от него.

На мястото на инцидента били и свидетелите Г.Г. и М.К., които са възприели ПТП и са сигнализирали за настъпването му на тел. 112.

Свидетелят Г.В. и колегата му С.А. са полицейските служители, които запазили местопроезшествието до извършване на огледа и тествали подс. Т. с техническо средство за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта му, като пробите му били отрицателни.

Свидетелите Н.А.Т., И.П.Т., М.И.Т., М.З.Т., С.Н.Н., С.Г.Н., Г.С.Н. и В.Б. са близки роднини и наследници на двамата пострадали Н.С.Н. и В.И.Т.. Същите не са очевидци на ПТП и дават сведения единствено за родствените връзки и за близките си отношения с пострадалите Н. и Т..

Съдът кредитира с доверие показанията на всички свидетели като едноточни, непротиворечиви, взаимно допълващи се и непротиворечащи на останалите събрани доказателства.

Съдът кредитира с доверие изготвените експертизи, тъй като са обективни, безпристрастни и изготвени с необходимите познания в съответните области. По безспорен начин са установени траекториите на движение на автомобила и мотоциклета, скоростта, с която са се движили, мястото на удара, причинените травми на двамата пострадали и причината за смъртта им. Установена е липсата на алкохол и наркотични вещества в кръвта на подсъдимия, както и наличието на амфетамин в кръвта на пострадалия Н. като водач на мотоциклет.

Направеното от подс. Т. признание на фактите и обстоятелствата, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съдът намира за безспорно доказано от събраните в хода на досъдебното производство доказателства.

Налице е причинна връзка между виновното поведение на подс. Т. и настъпването на престъпния резултат – сблъсък между управлявания от него автомобил и мотоциклета, управляван от пострадалия Н. в лентата за движение на последния, довел до причиняване на множество травми на двамата пострадали, довели до смъртта им. Не е налице разкъсване на причинно-следствената връзка между причинените травми и настъпилите резултат. Липсват противоречия в доказателствената съвкупност, които в условията на съкратено съдебно следствие да налагат по-обстоятелствен анализ на доказателствата. Подсъдимият Т. признава изцяло както фактите, изложени в обвинителния акт, така и вината си за причиненото ПТП.

Основателно е възражението на защитата на подсъдимия за

наличие на съпричиняване. Поведението на пострадалия като водач на мотоциклет също е допринесло за настъпване на ПТП. Той е бил под въздействие на наркотични вещества, движел се е несъобразена и превишена скорост от 138 км/ч при разрешена 90 км/ч. Ето защо са основателни възраженията на защитата в тази насока и това бе отчетено от съда при индивидуализация на наказанието на подсъдимия.

От приложената справка за съдимост се установява, че подс. Т. е неосъждан; от справката за нарушител се установява, че същият е наказван 5 пъти с глоби за леки нарушения на ЗДвП. Четири от тези нарушения са извършени преди 10 години в периода 2012г. – 2013г. От приложената характеристична справка се установява, че същият е женен, грижи се за съпругата си и двете си деца, работи и настоящото деяние се явява изолирана проява в живота му.

Настоящия състав намира, че от обективна страна е установено наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и допуснатото от подс. Т. нарушение на правилата за движение. Безспорно е установено, че същият на инкриминираната дата с управляваният от него лек автомобил „Мерцедес“ е навлязъл в лентата за насрещно движение предприемайки маневра „завой наляво“ без да осигури предимство на насрещно движещият се направо мотоциклет „Хонда СБР“, управляван от пострадалия Н.. Вместо да се пропусне движещият се с предимство направо мотоциклет „Хонда СБР“, подс. Т. е завил наляво в насрещната лента за движение, след което е настъпил неизбежен удар в предната и дясната страна на мотоциклета „Хонда СБР“ и в задната дясна страна на лекия автомобил „Мерцедес Е280“, който е довел до причиняването на описаните в двете СМЕ на труп травми на двамата пострадали, довели до смъртта им. Поради неправилна преценка на дистанцията и скоростта на мотоциклета, подс. Т. е навлязъл в лентата за насрещно движение, въпреки че принципно е могъл и в конкретния случай е бил длъжен да предвиди, че това може да доведе до сблъсък с мотоциклета, движещ се в насрещната лента. Именно с тези свои действия, макар и при съзнавана непредпазливост /самонадеяност/ същият е причинил престъпният резултат – причиняването на телесни увреждания, които са довели до смъртта на пострадалите Н.С.Н. и В.И.Т.. Смъртта на пострадалия Т. е настъпила непосредствено след удара. Макар и смъртта на пострадалия Н. да е настъпила няколко дни по-късно в болницата, тя е в пряка и непосредствена връзка с причинените му при ПТП телесни увреждания, без да е налице разкъсване на причинно-следствената връзка, в какъвто смисъл е и заключението на СМЕ, кредитирано от съда.

С действията си подс. Т. виновно е нарушил правилата за движение по чл.5 ал.2 т.1 от Закона за движение по пътищата – „водачът на пътно превозно средство е длъжен:

1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни

превозни средства“;

Чл. 37 ал.1 изр.1 от Закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“.

Чл. 84 ал.2 изр.1 от Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“. Всяко от тези нарушения на ЗДвП е допринесло за причиняване на престъпния резултат – смъртта на пострадалите Т. и Н.. Предприемането на ляв завой и отнемането на предимство на движещият се направо мотоциклет, управляван от пострадалия Н. е основното нарушение, довело до ПТП, причинило съставомерния престъпен резултат. Подс. Т. е следвало да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са водачите на двуколесни пътни превозни средства. Навлизането в лентата за насрещно движение поради предприемане на ляв завой е довело до сблъсък между автомобила и мотоциклета, а движението с превишена скорост на мотоциклета е довело до по-силен удар, което от своя страна е причинило по-тежките травми на двамата пострадали при удара. С оглед на горното съдът отчете наличието на съпричиняване от страна на пострадалия Н..

Ето защо, настоящата инстанция намира за безспорно установена описаната по-горе фактическа обстановка и не намира съществени противоречия в обсъдените доказателства, които да разколебават направените изводи относно фактите. Подсъдимият Т. в съдебното производство изцяло признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, без да излага нови факти по случая, които да разколебават възприетата по-горе фактическа обстановка.

При така възприетата и установена фактическа обстановка по делото съдът счита, че подс. И.В.Т. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението предвидено и наказуемо по чл. 343, ал. 3, пр. 4, буква „Б“ пр. 1 във вр. с ал. 1, б. „В“, пр. 1 във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, тъй като на * в землището на с.В., обл.П., на път *, км. 2,5, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мерцедес“ модел „Е 280 ЦДИ“ с рег.№*** е нарушил правилата за движение по пътищата:

чл.5 ал.2 т.1 от Закона за движение по пътищата – „водачът на пътно превозно средство е длъжен:

1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства“;

Чл. 37 ал.1 изр.1 от Закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно

превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“.

Чл. 84 ал.2 изр.1 от Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“, като по непредпазливост е причинил смърт на повече от едно лице, а именно на две лица – на В.И.Т., ЕГН:***** настъпила на **Г.. и на Н.С.Н., ЕГН:*****, настъпила на *Г.

ОТНОСНО ФОРМАТА НА ВИНАТА:

От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост, при форма на вината самонадеяност /т.нар. съзнавана непредпазливост/ по смисъла на чл. 11, ал. 3 от НК. Подсъдимият Т. е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици от деянието си, тъй като е имал пряка видимост към насрещно движещия се мотоциклет, но е мислел да ги предотврати и не е искал настъпването им. Бидейки водач на МПС – лек автомобил, подс. Т. е бил длъжен и е могъл да предвиди, че навлизайки с автомобила си в лентата за насрещно движение при ляв завой, това ще доведе до пресичане на траекториите им на движение с насрещно движещия се мотоциклет и до сблъсък. Като не е сторил това, подсъдимият Т. виновно, макар и по непредпазливост, е причинил смъртта на водача на насрещно движещия се мотоциклет – пострадалия Н.С.Н. и неговия спътник – пострадалия В.И.Т..

ОТНОСНО ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За извършеното престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 4, буква „Б“ пр. 1 във вр. с ал. 1, б.„В“, пр. 1 във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“ от 3 до 15 години и лишаване от право да управлява МПС. В случая, с оглед нормата на чл.373, ал.2 от НПК, определянето на наказанието съобразно разпоредбата на чл.58а, ал. 1 от НК се явява задължително.

Определяйки наказанието в рамките на привилегията по чл.373, ал.2 от НПК, съдът се съобрази с императивните критерии на чл. 54 НК, ръководейки се от степента на обществена опасност на деянието и дееца и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Съдът отчете наличието на множество смекчаващи отговорността на подс. Т. обстоятелства, като чистото му съдебно минало, семейната и трудовата му ангажираност, грижата за две малолетни деца, добрите характеристични данни, определящи се от липсата на данни за други противообществени прояви, съдействието му в хода на разследването и в цялото производство, както и изразеното искрено съжаление за случилото се. Настоящият състав

отчита като отегчаващо отговорността обстоятелство единствено че подс. Т. е наказван по административен ред за други нарушения на ЗДВП, като тези нарушения не са тежки и са отдалечени във времето. Съдът намира, че е налице значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, без същите да са многобройни или изключителни по своя характер. Ето защо и съдът намира, че на подс. Т. следва да бъде определено наказание малко над предвидения минимум, но значително под средния предвиден в закона размер при условията на чл. 54, ал. 1 от НК, а именно **ЧЕТИРИ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА** лишаване от свобода. Това наказание предвид характера на настоящото производство и с оглед разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК във вр. с чл. 54 от НК, следва да бъде намалено с една трета, или наказанието, което се налага на подс. Т. и което последният следва да изтърпи е **ТРИ ГОДИНИ** лишаване от свобода. Налице са предпоставките на чл.66, ал.1 от НК и според съдебния състав изтърпяването на така наложеното на подс. Т. наказание от **ТРИ ГОДИНИ** лишаване от свобода, следва да бъде отложено с изпитателен срок от **ПЕТ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила. Съдът е на мнение, че с отлагане изпълнение на наказанието по реда на чл.66 от НК с максималния изпитателен срок, ще се съдейства в достатъчна степен поправително и превъзпитателно спрямо подсъдимия и в пълна степен ще се постигнат целите на наказанието. Безспорно, в случая са настъпили тежки съставомерни последици по отношение на двамата пострадали, но тези обстоятелства са отчетени от законодателя при определяне границите на наказанието „лишаване от свобода“. При определяне на неговото изтърпяване следва да се отчете във всеки конкретен случай поведението на виновния, в случая – на подс. Т. и данните за личността му. Подсъдимият до момента на пътния инцидент е имал добро поведение и изключително добри характеристични данни. Освен това, както в досъдебното, така и в съдебното производство, подс. Т. е оказал необходимото съдействие на разследващите органи. Ето защо, предвид отчетените по-горе смекчаващи обстоятелства за подс. Т., съдът е на становище, че наложеното му наказание от три години лишаване от свобода, с подходящия изпитателен срок от пет години, в пълна степен ще изиграе поправително и превъзпитателно въздействие по смисъла на чл.36 от НК.

Съдът приспадна основание чл. 59, ал.1, т.1, пр.1 от НК от така наложеното наказание от **ТРИ ГОДИНИ** лишаване от свобода времето, през което подсъдимият И.В.Т. е бил задържан по реда на ЗМВР, считано от * до * г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Наред с това, съдът наложи и кумулативната санкция по чл.343г вр. чл.37, ал.1, т.7 от НК, а именно „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **ТРИ ГОДИНИ**. Това наказание не може да бъде в по-малък размер от основното наказание – **3 години** лишаване от свобода. Съдът намира, че размерът на това наказание трябва да бъде равен на основното наказание. Такова бе искането и на представителя на държавното обвинение и според съда този размер ще изпълни успешно целите на наказанието.

Настоящата инстанция отчете обстоятелството, че подс. Т. е не е системен нарушител ЗДвП, не е бил лишаван от правоуправление, няма данни за употреба на алкохол и наркотични вещества по време на ПТП. Същият е сигнализиран на тел. 112 и е дарил кръв за пострадалия Н. след деянието, включително е завел дъщеря си, която също е дарила кръв за пострадалия. Всички тези действия на подс. Т. като водач на МПС по време и след деянието го очертават като лице с по-ниска степен на обществена опасност. Ето защо и съдът не намери за нужно да налага по-висок размер на наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ от определеният в размер на 3 години.

На основание чл. 59, ал. 4 от НК съдът приспадна от така наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от ТРИ ГОДИНИ времето, през което подс. Т. е бил с временно отнето свидетелство за правоуправление по реда на чл. 69а, ал. 1 от НПК, считано от * до влизане на присъдата в сила.

ПО ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Съдът се произнесе и по отношение на веществените доказателства, като прие, че:

- 1 бр. флаш памет /на л. 49, том II по делото/ и 1бр. диск от тел. 112 /на л. 52, том II по делото/ следва да останат по делото след влизане на присъдата в сила;

- мотоциклет марка “Хонда” с рег. № * – катастрофирал /на съхранение при домакина на РУ – Т./ следва да се върне на наследниците на Н.С.Н. след влизане на присъдата в сила;

- лек автомобил марка „Мерцедес“, модел E280 с рег. № * – катастрофирал /на съхранение при домакина на РУ – Т./ следва да се върне на подсъдимия И.В.Т. след влизане на присъдата в сила;

- товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с рег. № * – катастрофирал /на съхранение при домакина на РУ – Т./ следва да се върне на фирма „Б.“ ЕООД след влизане на присъдата в сила.

- каска предпазна червена на цвят, каска предпазна в черно и бяло; чифт маратонки бели на цвят с надпис “*” размер 46, чифт маратонки черни с бели ивици с надпис “*”, размер 46; метална част увита с кафяв лейкопласт, поставена в прозрачен плик /на съхранение при домакина на РУ – Т./ следва да се унищожат като вещи без стойност, след влизане на присъдата в сила.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Подсъдимият Т. беше осъден да заплати на основание чл. 189, ал. 3 от НПК в полза на държавата, по сметка на ОД на МВР – гр. Пловдив разноските, направени в хода на досъдебното производство в размер на 2162,40 лева, представляващи възнаграждения за назначените и изготвени експертизи.

Мотивиран от горното, съдът постанови присъдата си.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: